

การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น ด้านประวัติศาสตร์ชุมชนด้วยภาษาอังกฤษ:
กรณีศึกษาชุมชนบ้านโคกเขาพัฒนา ตำบลโคกมะม่วง
อำเภอปะคำ จังหวัดบุรีรัมย์

Development of Local Curriculum on Community History in English:
A Case Study of Ban Khokkhae Pattana Community,
Khokmamuang Sub-district, Pakham District, Buriram Province

สมยงค์ โสมอินทร์¹/ จันทร์สุดา บุญตรี²/ ภูริสา วัชรเนตร์วงศ์³

Somyong Som-in / Jansuda Boontree / Purisa Watcharenwong

^{1,2,3} อาจารย์สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Lecturers of English Program, Faculty of Humanities and Social Sciences, Buriram Rajabhat
University

Received: July 5, 2018
Revised: August 7, 2019
Accepted: August 15, 2019

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 3 ประการคือ 1) เพื่อศึกษาปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนบ้านโคกเขาพัฒนา ตำบลโคกมะม่วง อำเภอปะคำ จังหวัดบุรีรัมย์ 2) เพื่อพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น ด้วยภาษาอังกฤษสำหรับประวัติศาสตร์ชุมชนบ้านโคกเขา และ 3) เพื่อประเมินความพึงพอใจต่อหลักสูตรท้องถิ่นเรื่องภาษาอังกฤษสำหรับประวัติศาสตร์ชุมชน ประชากรในการศึกษาคั้งนี้ประกอบด้วยสมาชิกในชุมชนบ้านโคกเขา ครูและนักเรียนโรงเรียนบ้านโคกเขาพัฒนา และกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ อาสาสมัครนักวิจัยชุมชน จำนวน 10 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 40 คน ผู้นำชุมชน ผู้อาวุโส และ สมาชิกในชุมชน ผู้รู้ประวัติศาสตร์ชุมชนเป็นอย่างดี จำนวน 40 คน การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ ใช้วิธีการเลือกแบบ

เจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม แบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ และแบบประเมินความพึงพอใจ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยใช้สถิติพรรณนา คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า ภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อการเรียนการสอนใน โรงเรียนอยู่ระดับมาก และทักษะที่มีความสำคัญที่สุดคือทักษะการพูด รองลงมาคือทักษะการฟัง อยู่ระดับมากเช่นกัน
2. ด้านปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า ปัญหาที่สำคัญที่สุด คือ การไม่รู้คำศัพท์ อยู่ระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ปัญหาไม่สามารถนำคำศัพท์ที่เคยเรียนรู้มาแล้วมาใช้ได้ อยู่ระดับมาก และปัญหาไม่ทราบไวยากรณ์ อยู่ระดับมากเช่นเดียวกัน
3. ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างมีดังต่อไปนี้ 1) ความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับปานกลาง มีคะแนนอยู่ระหว่าง 21-30 จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 42.5 2) ความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับอ่อน มีคะแนนอยู่ระหว่าง 11-20 คิดเป็นร้อยละ 37.5 และ 3) ความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับเก่ง มีคะแนนอยู่ระหว่าง 31-40 คนคิดเป็นร้อยละ 20.0
4. ผลการวิจัยยังพบอีกว่า กลุ่มตัวอย่างต้องการหลักสูตรที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับชุมชน และสามารถในชีวิตประจำวันได้ อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ หลักสูตรที่มีเนื้อหาทั่วไป ซึ่งได้จากอินเทอร์เน็ต และมีเนื้อหาไม่ยากเกินไปสำหรับผู้เรียน อยู่ระดับมากเช่นเดียวกัน
5. ด้านความพึงพอใจต่อหลักสูตร พบว่าโดยภาพรวม กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อรูปเล่มของหลักสูตรท้องถิ่นระดับมาก เมื่อแยกเป็นรายด้าน พบว่าภาพประกอบสื่อความหมายตรงกับเนื้อหาในแต่ละบทเรียนมากที่สุด

คำสำคัญ: การพัฒนา, หลักสูตรท้องถิ่น, ประวัติศาสตร์ชุมชน

Abstract

The aims of this study were 1) to examine problems in studying English of students at Ban Khokkhao Pattana School, Khokmamuang Sub-district, Pakham District, Buriram Province, 2) to develop English curriculum on community history, and 3) to evaluate the use of the curriculum. The population of this study consisted of members of Baan Khokkhao community, teachers and students at Ban Khokkhao Pattana School. The samples were composed of 40 community research volunteers, students from secondary school, and 40 community leaders, the elderly and community members, who have known well the history of the community. They were selected by using a purposive sampling method. The data were collected by using a questionnaire, focus group discussion, an English proficiency test, a satisfaction questionnaire. The quantitative data were analyzed by using descriptive statistics i.e., percentage, mean (\bar{X}), and standard deviation (S.D.) while the qualitative data were analyzed by using content analysis.

The result of the study revealed that:

1. In the aspect of the importance of English, the result indicated a high level of the significance of English in teaching and learning; and the most important English skill was speaking, followed by listening which was also at a high level.
2. For problems in studying English, it was found that the most problematic issue was the lack of vocabulary knowledge which was at the highest level, followed by the lack of knowledge in using vocabulary.
3. The result revealed that English proficiency levels of the samples were as follows: 1) at the moderated level in which their scores were between 21-30 points (42.5 percent) from the total of 40 points, 2) at the low level in which their scores

were between 11-20 points (37.5 percent), and 3) at the high level in which their scores were between 31-40 points (20.0 percent).

4. It was also found that they needed English curriculum that contains topics about the community and can be used in daily life at a high level, followed by general topics from the internet which can be learned with ease.

5. The samples reported a high level of satisfaction with the format and design of the curriculum in which illustrations that matched with the contents received the highest level; and they also conveyed a high level of satisfaction with the curriculum contents.

Keywords: development, local curriculum, community history

บทนำ

โรงเรียนบ้านโคกเขาพัฒนาตั้งอยู่บ้านโคกเขา หมู่ที่ 10 ตำบลโคกมะม่วง อำเภอปะคำ จังหวัดบุรีรัมย์ มีพื้นที่ 15 ไร่ ก่อตั้งเมื่อ ปี พ.ศ. 2524 ซึ่งเป็นโรงเรียนประจำหมู่บ้านโคกเขา มีนายไพบุลย์ ตักศิลาพันธ์ เป็นผู้อำนวยการโรงเรียนคนปัจจุบัน และครูที่สอนจำนวน 30 คน แบ่งเป็นชาย 11 คนหญิง 19 คน ทางโรงเรียนได้มีการจัดการเรียนการสอนในระดับชั้นประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษาตอนต้น มีนักเรียนทั้งหมดจำนวน 467 คน โรงเรียนบ้านโคกเขาเป็นโรงเรียนที่มีการพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้แก่นักเรียนอย่างต่อเนื่อง

จากการพัฒนาโจทย์วิจัยร่วมกับผู้บริหารสถานศึกษา ผู้ปกครอง คณะครูและนักเรียน จำนวน 50 คน พบว่า การจัดการเรียนการสอนทุกสาขาวิชามีการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง แต่ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษยังพบว่า มีปัญหาหลายด้านที่ต้องมีการพัฒนา ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนครูยังขาดรูปแบบของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับผู้เรียน เช่น กิจกรรมการเรียนแบบมีส่วนร่วม (Participatory learning) กิจกรรมการเรียนรู้ที่อาศัยประสบการณ์เดิมที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ใหม่ๆ (Experience) การเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative learning) เป็นต้น เป็นการเรียนรู้ที่สามารถพัฒนาในด้านความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมของผู้เรียนให้เข้าใจเนื้อหาตามรูปแบบกิจกรรมที่เรียน

2. ด้านการผลิตสื่อการสอน ครูขาดทักษะการผลิตสื่อการเรียนภาษาอังกฤษที่เหมาะสม ครูไม่สามารถนำสื่อที่ดีมีประสิทธิภาพ มาจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น รูปแบบกิจกรรมที่ใช้ในการสอน ฟัง พูด อ่าน และสอนเขียน จึงส่งผลให้การเรียนการสอนไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ ดังนั้น คณะผู้วิจัยได้มองเห็นถึงความสำคัญในการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบมีส่วนร่วม มาพัฒนาการเรียนรู้ในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

3. สภาพแวดล้อมในโรงเรียนยังไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และขาดการสร้างบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ ดังนั้น การใช้ประวัติศาสตร์ชุมชนเป็นแหล่งเรียนรู้ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับผู้เรียน Sunthranavis (1986) เสนอว่าประวัติศาสตร์ท้องถิ่นเป็นเรื่องของชุมชนหรือสังคมที่อยู่นอกแวดวงศูนย์อำนาจทางการเมืองของรัฐ ครูควรนำนักเรียนไปศึกษาในสถานที่จริง เพื่อให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษนำเสนอประวัติของท้องถิ่นตัวเอง

4. ด้านหลักสูตร โรงเรียนบ้านโลกเขาใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ ปีพ.ศ. 2551 ซึ่งมีเนื้อหาไม่ทันสมัย และไม่มีเนื้อหาที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชน ดังนั้นทางโรงเรียนจึงต้องการให้ผู้สอนมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรขึ้นมาใหม่เพื่อเสริมทักษะภาษาอังกฤษให้กับนักเรียน โดยใช้แนวคิดในการพัฒนาหลักสูตรของทาบ (Taba, 1962: 12) ซึ่งได้เสนอแนวคิดในการพัฒนาหลักสูตรที่เรียกว่า “Grass Roots Approach” หรือวิธีการจากเบื้องล่างสู่

เบื้องต้น ซึ่งทาบาเชื่อว่าผู้ที่มีหน้าที่สอนในหลักสูตรควรได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรด้วย

จากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นคณะผู้วิจัยพิจารณาเห็นถึงความสำคัญในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมศักยภาพการเรียนรู้ภาษาอังกฤของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น อีกทั้งยังส่งเสริมให้ผู้สอน มีคู่มือ และรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤที่เหมาะสมกับนักเรียน ฉะนั้น ปัญหาที่ต้องได้รับการแก้ไข โดยผ่านโครงการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นด้านประวัติศาสตร์ชุมชนด้วยภาษาอังกฤ:กรณีศึกษาชุมชนบ้าน โลกเขาพัฒนา ตำบล โลกมะม่วง อำเภอปะคำ จังหวัดบุรีรัมย์” โดยการสร้างความร่วมมือระหว่างนักวิชาการ ครู นักเรียน ผู้ปกครอง นักศึกษาและประชาชนบ้าน โลกเขา ที่มีบทบาทหน้าที่ในการสร้างขีดความสามารถในการพัฒนาการศึกษา โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของการอนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรม ภูมิปัญญา และทรัพยากรท้องถิ่นจากการวิจัยครั้งนี้ จะทำให้ทางโรงเรียนมีหลักสูตรเสริมทักษะการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤ โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่น ซึ่งจะเป็นแรงกระตุ้นให้นักเรียนได้เรียนรู้ภาษาอังกฤจากเนื้อหาที่นักเรียนคุ้นเคย และอนุรักษ์วัฒนธรรมอันดีงามของชุมชน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหา และความสำคัญของการเรียนรู้ภาษาอังกฤของนักเรียนโรงเรียนบ้าน โลกเขาพัฒนา ตำบล โลกมะม่วง อำเภอปะคำ จังหวัดบุรีรัมย์
2. เพื่อพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่องภาษาอังกฤสำหรับประวัติศาสตร์ชุมชนบ้าน โลกเขา
3. เพื่อประเมินความพึงพอใจต่อหลักสูตรท้องถิ่น เรื่องภาษาอังกฤสำหรับประวัติศาสตร์ชุมชน บ้าน โลกเขา

วิธีดำเนินการวิจัย

คณะผู้วิจัยแบ่งรายละเอียดขั้นตอนในการดำเนินงานออกเป็น 4 ระยะ ได้แก่ 1) ระยะเตรียมการ 2) ระยะเก็บรวบรวมข้อมูล 3) ระยะวางแผนปฏิบัติการแก้ไขปัญหา และ 4) สรุปและประเมินผล มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ระยะเตรียมการ

1.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร รูปแบบการสอน ศักยภาพด้านความรู้ของผู้เรียนพร้อมทั้งศึกษาประวัติศาสตร์ท้องถิ่น เป็นต้น

1.2 ประสานความร่วมมือกับชุมชน ได้แก่ ผู้นำชุมชน ผู้อาวุโส ผู้บริหาร โรงเรียนบ้านโคกเขาพัฒนา ตำบลโคกมะม่วง อำเภอปะคำ จังหวัดบุรีรัมย์

1.3 พัฒนาโจทย์วิจัยร่วมกับชุมชนบ้านโคกมะม่วง ซึ่งประกอบด้วยผู้นำชุมชน ผู้อาวุโส ผู้บริหารโรงเรียนบ้านโคกเขาพัฒนา ตำบลโคกมะม่วง เพื่อค้นหา ปัญหาและความต้องการของชุมชน และเพื่อจัดทำโครงการเสนอต่อแหล่งทุน

2. ระยะเก็บรวบรวมข้อมูล

เป็นการดำเนินการตามกระบวนการวิจัยที่กำหนด โดยการเก็บรวบรวม ข้อมูลเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ท้องถิ่นชุมชนบ้านโคกเขา ความสามารถด้านภาษาอังกฤษ สภาพปัญหาและความต้องการ องค์กรความรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพทางด้านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนและบุคลากรผู้เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เป็นต้น เพื่อนำมาพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับประวัติศาสตร์ท้องถิ่น ซึ่งประกอบไปด้วย กิจกรรมดังต่อไปนี้

2.1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐานของชุมชน ได้แก่ ข้อมูลของหมู่บ้าน สถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ของชุมชน เป็นต้น โดยการจัดเวทีเสวนา จัดกลุ่มสนทนาร่วมกับผู้นำชุมชนและสมาชิกในชุมชน ในเรื่องเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของชุมชน ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

2.2 ศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการองค์ความรู้เพื่อพัฒนาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียน โรงเรียนบ้าน โลกเขาในการจัดการเรียนการสอน โดยการแจกแบบสอบถาม และการสัมภาษณ์คณะครูและผู้บริหารของโรงเรียนเพื่อทราบปัญหาและความต้องการของครูและนักเรียน

2.3 ทดสอบความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้แบบทดสอบ แบบ 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ เพื่อทดสอบความสามารถของนักเรียน การทดสอบครั้งนี้ คณะผู้วิจัยดำเนินการเองโดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบ 1 ชั่วโมง หลังจากทดสอบเสร็จ คณะผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์หาความสามารถของนักเรียน

2.4 สังเคราะห์องค์ความรู้ที่ได้จากการจัดเวทีเสวนา แบบสอบถาม การสัมภาษณ์เชิงลึก ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ของชุมชนเพื่อนำมาพัฒนาเป็นหลักสูตรท้องถิ่น ผ่านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้ชุมชนเป็นฐานของโรงเรียนบ้าน โลกเขาพัฒนา

3. ระยะเวลาดำเนินการแก้ไข้ปัญหา

จากการเก็บรวบรวมข้อมูล คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการแก้ไข้ปัญหาและความต้องการของชุมชนบ้าน โลกเขา โดยการจัดกิจกรรมดังต่อไปนี้

3.1 การจัดทำหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับประวัติศาสตร์ชุมชน โดยการนำข้อมูลที่ได้จากการจัดเวทีเสวนา สัมภาษณ์เชิงลึก มาจัดทำหลักสูตร โดยเนื้อหาของหลักสูตร เป็นเนื้อหาจากประวัติศาสตร์ของชุมชน ในการจัดทำหลักสูตร คณะผู้วิจัยได้นำแนวคิดในการพัฒนาหลักสูตร 7 ขั้นตอนของทาบา (Taba, 1962) ที่เรียกว่า “Grass Roots Approach” มาประยุกต์ใช้ คือ การสำรวจความต้องการความต้องการของชุมชน การกำหนดจุดมุ่งหมายในการพัฒนา การเลือกเนื้อหาสาระ การจัดลำดับขั้นตอนของเนื้อหา การเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ การกำหนดสิ่งที่จะประเมินและการกำหนดวิธีประเมินผล จากนั้นคณะผู้วิจัยได้นำหลักสูตรที่ได้พัฒนาขึ้น

นำไปให้ชุมชนตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา และนำเนื้อหาให้ผู้เชี่ยวชาญด้าน ภาษาอังกฤษทำการตรวจสอบความถูกต้องและความยากง่ายของภาษา

3.2 จัดกิจกรรมแนะนำการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับ ประวัติศาสตร์ชุมชน ให้กับครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียน เพื่อให้ผู้สอนรู้และ เข้าใจในเนื้อหาของหลักสูตรและสามารถนำไปถ่ายทอดให้กับนักเรียน โรงเรียนบ้าน โลกเขาพัฒนาได้

3.3 การนำหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับประวัติศาสตร์ชุมชน ไปใช้ คณะผู้วิจัยนำหลักสูตร ไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้าน โลก เขาพัฒนา จำนวน 40 คน โดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ได้แก่ การสอนแบบศูนย์กลางการเรียน การสอนแบบบูรณาการ และสอนโดยใช้วิธีฝึก ให้ผู้เรียนนำคำศัพท์พื้นฐานและคำศัพท์ที่ผู้เรียนเคยเรียนมาแล้วมาใช้ให้ถูกต้องตาม หลักไวยากรณ์ เป็นต้น

3.4 ประเมินความพึงพอใจต่อหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับ ประวัติศาสตร์ชุมชน โดยการแจกแบบประเมินหลังจากการทดลองใช้หลักสูตร ให้ นักเรียนกรอกแบบประเมินทุกคน เพื่อวัดความพึงพอใจต่อหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น

3.5 เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม เพื่อเก็บ รวบรวมข้อมูลด้านปัญหาและความต้องการด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของ นักเรียนและครู โรงเรียนบ้าน โลกเขาพัฒนา แบบบันทึกสนทนากลุ่ม เพื่อเก็บข้อมูลเชิง ลึกด้านประวัติศาสตร์ชุมชน แบบทดสอบความสามารถด้านทักษะทางภาษาอังกฤษ เพื่อวัดความสามารถด้านภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนบ้าน โลกเขาพัฒนา และ แบบประเมินความพึงพอใจ เพื่อประเมินความพึงพอใจต่อหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า

ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างพบว่า ทักษะการพูดมีความจำเป็นต่อนักเรียน มีค่าเฉลี่ยที่ 4.37 อยู่ระดับมาก รองลงมาคือ ทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำคัญต่อนักเรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.31 อยู่ระดับมากเช่นกัน จะเห็นได้ว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องความสำคัญของการเรียนรู้อังกฤษของกลุ่มตัวอย่างอยู่ที่ทักษะการพูด และทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนรู้อังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ปัญหาของการเรียนภาษาอังกฤษคือ 'ไม่รู้คำศัพท์' เป็นปัญหาสำคัญมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยที่ 4.51 รองลงมาคือ ปัญหาการไม่สามารถนำคำศัพท์ที่เคยเรียนรู้แล้วมาใช้ได้ มีค่าเฉลี่ยที่ 4.29 อยู่ระดับมาก ตามมาด้วยปัญหาการไม่ทราบไวยากรณ์ มีค่าเฉลี่ยที่ 4.10 อยู่ระดับมากเช่นเดียวกัน

ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ระดับปานกลาง นักเรียนมีคะแนนระหว่าง 21-30 จำนวน 17 คน คิดเป็น 42.5 รองลงมา คือ ความสามารถระดับอ่อน นักเรียนมีคะแนนระหว่าง 11 - 20 จำนวน 15 คน คิดเป็น 37.5 นักเรียนที่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษระดับมาก มีคะแนนระหว่าง 31- 40 จำนวน 8 คน คิดเป็น 20.0 ตามลำดับ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ต้องการของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า หลักสูตรต้องมีเนื้อหาเกี่ยวกับ การพูดในชีวิตประจำวันและเป็นหลักสูตรที่มี เนื้อหาเกี่ยวกับประวัติดูหมิ่น ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.34 รองลงมาคือ เป็นหลักสูตรที่มีเนื้อหาต่างๆ ไปที่ได้จากอินเทอร์เน็ต ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.30 ตามมาด้วย เป็นหลักสูตรที่มีเนื้อหาไม่ยากเกินไปสำหรับผู้เรียน ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.24

ความพึงพอใจต่อหลักสูตร พบว่า ภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจมากที่สุดต่อรูปแบบหลักสูตรอยู่ระดับมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.37 เมื่อแยกเป็นรายด้าน พบว่า ภาพประกอบสื่อความหมายตรงกับเนื้อหาในแต่ละบทเรียน อยู่ระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย

อยู่ที่ 4.65 ภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อเนื้อหาของหลักสูตรอยู่ระดับมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.20 เมื่อแยกเป็นรายด้าน พบว่า เนื้อหาเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ชุมชนมีความเหมาะสมมากที่สุดค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.88

อภิปรายผล

จากการดำเนินการวิจัยตามกระบวนการจนได้ข้อมูลครบตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการแล้ว คณะผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลในส่วนต่างๆ จากนั้น คณะผู้วิจัยจึงนำผลการวิเคราะห์มาอภิปรายตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนดไว้ ดังนี้

1. ด้านปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนบ้าน โศกเขาพัฒนา ตำบลโคกมะม่วง อำเภอปะคำ จังหวัดบุรีรัมย์กลุ่มตัวอย่างทั้งที่เป็นคณะครู ผู้ปกครอง ผู้นำชุมชน ผู้นำอาสาในชุมชน และผู้เข้าร่วมเสวนา มีความเห็นสอดคล้อง และเหมือนกันในประเด็นต่างๆ ดังต่อไปนี้

1.1 ปัญหาของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ คือ การไม่รู้คำศัพท์ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีความเห็นด้วยอยู่ระดับมาก ขณะที่ผู้เข้าร่วมเสวนาในการจัดเวทีกับชาวบ้าน เห็นว่า การเรียนรู้ภาษาอังกฤษสิ่งสำคัญคือคำศัพท์ ถ้าผู้เรียนมีความรู้ด้านคำศัพท์ จะทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนภาษาอังกฤษได้อย่างรวดเร็ว ไม่มีความกังวลและความกลัวเมื่อมีโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ผลการวิจัยจึงสอดคล้องกับงานวิจัยของ Ritthirat and Chiramanee (2015) ที่พบว่า ปัญหาและอุปสรรคที่ส่งต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ได้แก่ นักศึกษามีความกังวลและความกลัวเมื่อต้องพูด เนื่องจากมีปัญหาด้านคำศัพท์ ไม่รู้ความหมายของคำศัพท์ ขาดการฝึกฝนกับอาจารย์และบุคคลอื่น ไม่ชอบเรียนรายวิชาที่เน้นทักษะการพูด ภาษาอังกฤษ และนักศึกษาต้องนึกเป็นภาษาไทยก่อนเสมอเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษ

1.2 ทักษะภาษาอังกฤษ พบว่า ทักษะการพูดเป็นปัญหาสำหรับกลุ่มตัวอย่าง อยู่ระดับมาก รองลงมา คือ ทักษะการฟัง อยู่ระดับปานกลาง ผลวิจัยเป็นเช่นนี้อาจวิเคราะห์ได้ว่า กลุ่มตัวอย่างไม่มีโอกาสพบปะกับชาวต่างชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษ

ในการสื่อสาร จึงทำให้ไม่คุ้นเคยกับสำเนียงของภาษา สอดคล้องกับการศึกษาของ Naryrat et al. (2016) ที่พบว่า ปัญหาด้านการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่างที่พบมากที่สุด คือ ไม่คุ้นเคยกับสำเนียงของชาวต่างชาติ และมีข้อจำกัดในด้านคำศัพท์ เช่น รู้คำศัพท์น้อย

2. ด้านศักยภาพการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนโรงเรียนบ้านโลกเขาพัฒนา กลุ่มตัวอย่างในการทดสอบครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 40 คน

ผลการทดสอบพบว่า ความสามารถของนักเรียนด้านภาษาอังกฤษอยู่ระดับปานกลาง ซึ่งมีคะแนนอยู่ระหว่าง 21-30 จากคะแนนเต็ม 40 คิดเป็นร้อยละ 42.5 รองลงมาคือ ความสามารถของนักเรียน อยู่ระดับอ่อน จำนวนคะแนนอยู่ระหว่าง 11-20 คิดเป็นร้อยละ 37.5 ผลการวิจัยนี้อาจวิเคราะห์ได้ว่า สาเหตุอาจเนื่องมาจาก ปัญหาของผู้เรียนเองที่ขาดความรู้พื้นฐานในด้านคำศัพท์ ด้านไวยากรณ์ และปัญหาอาจเกิด กระบวนการเรียนการสอน และด้านเทคนิคของครู สอดคล้องกับผลวิจัยของ Budken et al. (2009) ได้ศึกษาปัญหาในการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีปัญหาในเรื่องการสื่อสารภาษาอังกฤษ สาเหตุอาจเกิดจากตัวบุคคลคือ นักเรียนยังขาดความรู้พื้นฐานในเรื่องของไวยากรณ์และ คำศัพท์ที่จำเป็นและจากตัวผู้สอนเองคือผู้สอนขาดทักษะกระบวนการสอน และขาด กิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสม

3. ด้านรูปแบบกิจกรรมการเรียน และการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นด้านประวัติศาสตร์ชุมชนด้วยภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนบ้านโลกเขาพัฒนา ตำบล โลกมะม่วง อำเภอปะคำ จังหวัดบุรีรัมย์

กลุ่มตัวอย่างทั้งที่เป็นคณะครู ผู้ปกครอง ผู้นำชุมชน ผู้อาวุโสในชุมชน และ ผู้เข้าร่วมเสวนา มีความเห็นสอดคล้อง และเหมือนกันในประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

3.1 ด้านวิธีการเรียนรู้เสริมทักษะภาษาอังกฤษที่ต้องการ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นที่เหมือนกัน ในประเด็นดังต่อไปนี้ คือ ต้องการให้นำเทคนิคการนำคำศัพท์พื้นฐานที่รู้อยู่แล้วมาใช้ให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ อยู่ระดับมาก ผลการวิจัยแบบนี้ อาจวิเคราะห์ได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้พื้นฐานด้านภาษาอังกฤษ

พอสมควร โดยเฉพาะศัพท์พื้นฐานในชีวิตประจำวัน และคำศัพท์ที่ใช้ในโรงเรียน ผลการวิจัยนี้จึงสอดคล้องกับงานวิจัยของ Udomkiatikun (2015) ที่ได้กล่าวว่า จากการวิจัยได้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนพบว่า เทคนิคการเรียนรู้อำนาจศัพท์นั้น ผู้เรียนใช้วิธีนำคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่รู้แล้วมาใช้ อยู่ระดับปานกลาง ใช้วิธีเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ๆ เพิ่มเติม อยู่ระดับปานกลาง และใช้ กลวิธีจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษอยู่ระดับปานกลางเช่นกัน

3.2 ด้านการพัฒนาหลักสูตรการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ชุมชนด้วย ภาษาอังกฤษ

กลุ่มตัวอย่างทั้งที่เป็นคณะครู ผู้ปกครอง ผู้นำชุมชน ผู้อาวุโสในชุมชน และ ผู้เข้าร่วมเสวนา มีความเห็นสอดคล้องและเหมือนกันในประเด็นต่างๆ ดังต่อไปนี้

หลักสูตรมีเนื้อหาเกี่ยวกับชุมชนอยู่ระดับมาก และมีเนื้อหาเกี่ยวกับการพูดในชีวิตประจำวัน อยู่ระดับมากเช่นเดียวกัน ผลวิจัยนี้อาจแสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างมีความประสงค์ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ประวัติศาสตร์ชุมชน เนื่องจากชุมชนแห่งนี้มีประวัติศาสตร์เก่าแก่ และองค์ความรู้ ที่ควรอนุรักษ์ ได้แก่ ความเชื่อ ประเพณี วัฒนธรรม อนุสรณ์สถานวีรชนประชาชนอีสานใต้ พิพิธภัณฑน์ ภูมิปัญญาพืชสมุนไพร เป็นต้น ถ้าหากไม่มีการสืบทอดต่อให้กับรุ่นลูกหลานอาจทำให้ประวัติศาสตร์และภูมิปัญญาที่ดั้งเดิมสูญหายไปได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Visuttichanon (2014) ได้ศึกษา การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ภูมิปัญญาชาวบ้านในตำบลคลองแดน อำเภอรือเสาะ จังหวัดสงขลา ผลการวิจัยพบว่า การถ่ายทอดองค์ความรู้เกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นการถ่ายทอดโดยบรรพบุรุษ พ่อแม่ ปู่ย่า และญาติพี่น้องและภูมิปัญญาชาวบ้านส่วนใหญ่เกิดขึ้นจากการประกอบอาชีพของครอบครัว ทำให้ภูมิปัญญาชาวบ้านบางส่วน ยังคงมีรุ่นลูกหลานสืบทอดต่อกันมา แต่ภูมิปัญญาบางอย่างได้สูญหายไปแล้ว เนื่องจากไม่มีการสืบทอดจากคนรุ่นหลังจึงเป็นที่น่าเสียดาย

4. ความพึงพอใจต่อหลักสูตรการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ชุมชนด้วย ภาษาอังกฤษ ของนักเรียน โรงเรียนบ้าน โศกเขา

ด้านความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อหลักสูตรการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ด้วยภาษาอังกฤษ พบว่า ภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจมากที่สุดต่อบทเรียน เมื่อแยกเป็นรายด้าน พบว่า ภาพประกอบสื่อความหมายตรงกับเนื้อหาในแต่ละบทเรียน อยู่ระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ภาพประกอบมีความหลากหลาย อยู่ระดับมากที่สุด ทั้งนี้ ความพึงพอใจต่อบทเรียนหลักสูตรของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับมากอาจจะเป็นเพราะว่า หลักสูตรมีขนาดรูปเล่มที่เหมาะสม มีรูปภาพสวยงามเป็นรูปภาพของสถานที่สิ่งต่าง ๆ ของชุมชน

ภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจมากที่สุดต่อเนื้อหาของหลักสูตรเช่นกัน เมื่อแยกเป็นรายด้าน พบว่า เนื้อหาเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ชุมชนมีความเหมาะสมมากที่สุด รองลงมาคือ คำศัพท์ในแต่ละบทช่วยให้จดจำคำศัพท์ได้มากยิ่งขึ้นอยู่ระดับมากที่สุดเช่นกัน ทั้งนี้ ความพึงพอใจต่อเนื้อหาของหลักสูตรอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะหลักสูตรเป็นนวัตกรรมที่พัฒนามาจากความต้องการของกลุ่มตัวอย่าง ผ่านกระบวนการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการจัดเวทีร่วมกับชุมชน ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างจึงมีความพึงพอใจมากที่สุดต่อเนื้อหาของหลักสูตร

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะการนำไปใช้

1.1 โรงเรียนสามารถนำผลวิจัยนี้ไปพัฒนาหลักสูตรที่ใช้ในการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้

1.2 ผู้สนใจสามารถนำนวัตกรรมนี้ไปศึกษาได้ด้วยตัวเอง เพราะมีเนื้อหาที่เหมาะสม มีการจัดลำดับเนื้อหาที่มีความง่ายไปหาเนื้อหาที่ยาก มีคำศัพท์และสำนวนที่เป็นประโยชน์ และเนื้อหาส่วนมากเป็นเรื่องราวของชุมชน

2. ข้อเสนอแนะการทำวิจัยครั้งต่อไป

จากการทำวิจัยครั้งนี้ พบว่ามีองค์ความรู้ และสถานที่สำคัญจำนวนมาก ในชุมชนที่ควรได้รับการศึกษาและอนุรักษ์ไว้ให้คนรุ่นหลังได้ศึกษา และเพื่อให้เป็นแหล่งเรียนรู้ของชุมชน ดังนั้น จึงควรมีการทำวิจัยในเนื้อหาดังต่อไปนี้

2.1 ควรมีการพัฒนาวัตกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยเจาะจงเรื่องภูมิปัญญาพื้นบ้าน เช่น ภูมิปัญญาสมุนไพร ภูมิปัญญาด้านวัฒนธรรม เป็นต้น

2.2 ควรมีการศึกษา และวิจัยเพื่อบันทึกประวัติของสหายที่ยังมีชีวิตอยู่ เนื่องจากเป็นบุคคลที่มีความสำคัญของหมู่บ้าน ถ้าหากไม่มีการศึกษาเก็บข้อมูลไว้ จะทำให้ข้อมูลที่สำคัญสูญหายไป และคนรุ่นหลังไม่อาจรู้ประวัติศาสตร์ความเป็นมาของชุมชนตนเองได้

2.3 ควรมีการศึกษา และวิจัยภูมิปัญญาท้องถิ่น เนื่องจากในชุมชนมีภูมิปัญญาหลายอย่างที่ควรอนุรักษ์ เพื่อมิให้ภูมิปัญญาเหล่านั้นสูญหายไป

References

- Budken, J. & colleagues. (2009). *Guidelines for participatory learning management in the teaching of English for communication: A case study of Patumrachwongsa school, Patumrachawongsa district, Amnat Charoen province* (Research report). [in Thai]
- Kanjanda, K. (2015). *The problem of teaching and learning English and the need to develop English communication skills in the 21st century by Maejo University students* (Research report). [in Thai]
- Khanram, N. et al. (2016). *Study of English Communication Problems: A Case Study of second year students* (Research report). Buriram Rajabhat University. [in Thai]

- Ritthirat, N. & Chiramane, T. (2015). *English speaking ability and problems in developing English speaking skills of students* (Research report). Prince of Songkla University. [in Thai]
- Sunthranis, Ch. (1986). Status of local history studies. *Journal of Economics Politics*, 5(3-4), pages 53-63. [in Thai]
- Taba, H. (1962). *Curriculum development: Theory and practice*. New York: Harcourt, Brace & World, Inc. [in Thai]
- Udomkiat, S, P. (2016). *English vocabulary learning strategies of High school students in private schools at Pathum Thani province* (Research report). The 3rd National Conference and Presentation at Nakhon Ratchasima College. Nakhon Ratchasima province. [in Thai]
- Visuttichanon, Ch. (2014). *Participation in conservation of Folk wisdom*. Klong Daen Sub-district, Ranot District, Songkhla Province (M.A. thesis). Hatyai University. [in Thai]

Authors

Mr. Somyong Som-In

English Program, Faculty of Humanities and Social Sciences,

Buriram Rajabhat University

439 Jira Road, Muang District, Buriram Province 31000

Tel.: 080-500-0686 E-mail: bhumi_dog@hotmail.com

Miss Jansuda Boontree

English Program, Faculty of Humanities and Social Sciences,

Buriram Rajabhat University

439 Jira Road, Muang District, Buriram Province 31000

Tel.: 088-594-0968 E-mail: bhumi_dog@hotmail.com

Miss Purisa Watcharenwong

English Program, Faculty of Humanities and Social Sciences,

Buriram Rajabhat University

439 Jira Road, Muang District, Buriram Province 31000

Tel.: 064-462-5032 E-mail: bhumi_dog@hotmail.com

